

جویندو و چا ل مان نی پ پول کانی تاریکی. گران سباح

کایفم ب دق ل ن و دق د. نووسینی مان ل ن و مان کارکی
ئاسان نیی. پویستی ب چینیکی تکم و س ر داو. ئم مان
س ر داوی ز ر، نووس ر س ر رک و توو بوو ل پ ک گ یان دنی
س ر داو کان. ئارام ح م ب ن خ ش چ ند ز م ن ک ت ک د کات
(ن و ت کان، ۲۰۱۴، ۲۰۵۰) ب ئ و ی س ر ل خ و ن ر بش و ن ت.
(ن گ ی و ک سیمبولک ب کار بردوو ب دای شبوون (۱۷۹)،
ناواز ب. فر د نگی س ح ر، ئ س ک ن د ر، ساسان، مام ند ب ر د شانی،
هتد. کارکی جوان.

پ ش ه موو شت ک با ئ و ب ب ن م و: پ پول کانی تاریکی خ ز نیی.
خ ی ای زانستی پویستی ب دروستکردنی جیهان ه ی. مان ب و
نا بیت خ ز ب ی من ل سا ی ۲۰۵۰ ی زاینیم و ب ب ت ه ی و خ ک
س کس ل گ گ ئام ر د ک ن و دنیا پ ش ک و توو. یان باسی ئام ر ی کات
ب ک ی (۶۶۷). ل ک ت ب کدا ب وردی باسی چ نیی تی نووسینی خ ز
د ک م. ک ت ب ک ئاماد ی و ه شتا چاپ ن کراو. هیوادارم
چا پ خان ی ک چاپی بکات. پ ش ئ و ی ب ب ت خ ز مان ک ت و او
د ب ت. " . . ب نه نی ش و د ز م کرد ناو ئام ر ک و ای ئ گ س تی
۲۰۱۴ م ه ب زارد و بز و ن ر ک م داگیرساند" (۲۱۰۷). پ پول کانی
تاریکی س تا پ ن ج توخمی خ ی ای زانستی ت دای، ب ب م ئام نایکات
ب خ ز.

س تی ی ک م ووی مان. س تی ی ک م ی پ پول کانی تاریکی کچ و
نات و او: "ب م یدانی شارداد ب ورام ل ب ر ئا پ ا و
ه راوز نای خ ک ی، ک ه موو ح پ ساو د ستیان ب د موچاویا ن و
گرتبوو، ه ر خ لک بوو ب س ر خ کیدا خ ی ه ل د زنا تا ل
ناو استی شار ت ماشای ئ و دیم ن ق ز و ن ب ک ن ک دواتر زانیم
چی. . ."

ئ گ ر خ ک د ستیان ب د موچاویا ن و گرتب ت، چ ن د توان ب س ر
ی ک تریدا ه ب ز ن ن؟ و ش ی "ل ب ر" پویستی ب ت و او ک ر، ب
نموون، د ی، "ل ب ر ه راوز نای خ ک ی، ن متوانی باش بیستم".
ب ی ئم س تی ی نات و او و دیم ن ک ش ب کچی د گات م شکی
خ و ن ر.

خټک بـسـر خټکی هـډـدـزنـ تا تـماشای شتـک بکات. پـویست ناکات
خټ بشـوـنی چونکـ لـ دوورـو ديارـ کا برایـکیان لـ خاچ داوـ. دـ
مـتر بـرز کراوـتـوـ، کـواتـ پویست ناکات خټک بـسـر خټکیدا
هـډـزنـ (۷۷).

لـ لاپـ (۷) دـ خولیای مـژوـ، پاشان لـ لاپـ هـشت هـمان شت
دووبارـ دـکاتـوـ. لـ دوو لاپـ (۷ و ۸) سـ جار دـ دـ مـتر
بـرز بوو. لـ لاپـ (۷، ۸، ۹) سـ جار دـ حـپـسام بـ دیمـنـکـ،
دواتر دـ سـیریش نـبوو چونکـ نـو سزای نـو سـردـمـ بوو
(۲۰۵۰). لـ سـ لاپـدا، سـ جار دـ چـند پـپوولـیـکی شـی لـسـر
نـخشـنرا بوو. جوینـوـی شتـکان هـمان بـتام دـکات.

کا برا بیست مـتر دوورـ، خټکـکی زر لـ پـشیـوـ وـستاوـ، چـن
کتـبـک پـی و کـوتـ لای نـو، دـ چوار مـتر لـیـو دوورـ (۱۱۷).
نـم دیمـنـ فـناـتی پـ نـکردم.

“دونیـا وـران ببـو” (۱۴۷). دیمـنـکـ وونـ. وشـیلی پاش نـم
زیادـن (۲۹) وشـ.

مادام کـسی یـکـمی تاکـ، پـویست ناکات بـی، لـ خـمـم دـپرسی،
نـو لـ بـرکوـکـشدا هـیـ. لـ لاپـ ۲۲ یشدا دووبار ببـوـتـوـ.
گـشـنیگای کـسی یـکـمی تاک لـ کـ نـو شتـانـت دـکاتـوـ بـو
وـستایانـ بـکاری ببـی.

“لـ ابردوودا کـسـک بووم حـزم نـدـکرد پـپوولـیـکیش بمرـت . . .
دونیـا جـنگـی گـورـی و بـشی هـموو مـخـووقـکان دـکات” (۱۵۷).
پاشان لـ هـمان لاپـ دـلـت، “نـم هاوکـشـیـ تـنیا بیرکـیـک بوو
. . . ” چـن؟ دواتر سـیری (۵۹) بکـ، ديارـ تـنیا هاوکـشـیـک یان
بیرکـیـک نـبوو.

پـرـگرافی پاشتر یـکـسـر دـ، “ژـک هات دـستم بـ خوـن سوور بوو
. . . بووم بـ جـلاد”. چـن؟ دواتر لـ کـتایی (۱۶۷) دـبـتـ نـمیر.
لـ (۱۲۸۷) لـو تـدـگـین کاتـ دـچـتـ چيچان.

“ژـی ۴ نیسان ۱۹۹۴ بوو، کـ هـدی هـدی بـهار نـیوب خـریک بوو
هـستی بـم دـبزوـا و خـشی دـویستم . . . ” هـدی هـدی خـریک بوو؟ بـ
یـکـ ژـ چـن؟

“هـدی هـدی نارـزووم دـکرد کـ یش درـژ بکـمـو . . . ” (۵۳۷).
لا (۵۵) من نـستا وـا خـریکـ یـژم درـژ دـبـت “چ زوو بـری داوـ و
درـژ بوو؟

“من تـیموری بـدبـخت . . . ” (۵۸۷) پـویست بـو ناکات تـیمور خـی
وـا بـ، هـر ووداوـکان و ژیانـی نـو پـشان دـن.

دوو جار وـسـفی بـهار دـکات (۲۱۷). هـندـ وـسف پـویست ناکات. لـ
لاپـ ۳۴ و ۶۱ دا وـسـفی بـهار دووبار دـبـتـوـ. لـدانـوـی هـمان

قوان خوښه بلزر دکات.

تیشکی په پوول کې زه کوم، چېن توانی له دووری بیست م تر لوسه ری تیشکې کې بېنېت؟ (۲۳ و ۲۴). قناعه تی په نه کردم.

ساسان قسه لگه گه سکندره دکات. زه شتی سواو و دووبارې ته دایه. دایه لگه گه کان زه درنه.

وسفی نه سکندره له لاپه (۳۱) دا هیچ په ویست نیی. دواتر وسفی پیاو ته و شه هام ته زه دووبارې ده بته و.

“دواچار هزی ک شکردنی ژنان . . . له سره زوی نه نجام دراو” (۳۷ و ۳۸) زیاده یه، وتار.

“یو ک مین ده په خوښه (۳۹ و ۴۰) شه ی هایل و قایل”؛ “نه و ه ساری ز مینه . . . خوادا سه رقای چیه”؟ (۷۵، ۷۶، ۷۷)؛ عازایل (۹۵-۱۰۱) چیر کی دروستکردنی ئادم و ه گه ان و شه یتان. نه م چیر کان زیاده. بهو لایانه رین هیچ له مانه ک ک م ناکا نه و.

مژووی شه ی براکوژی (۴۳) زیاده یه، وتار. پاشان لا (۴۴) ده خي د روونی و باسکردنی لاکان، وتار و زیاده.

ئیبلیس له گه مام نه د بده شانی قسه دکات له م یخان. دواتر له لاپه (۱۵۲) دا ئادم و ئیبلیس ده لای. شه یتان په ده د ناخیدا ک سایه تی کی باش، نه گره باش چېن ئیبلیس هاتو ته لای؟ ئادم و ئیبلیس ک ده کون له سر په شیمان نبونه کی، چېن ئیبلیس له ده گه ت په شیمان بته و. شته کان قناعه ته ک ر نین.

“منیش کو کی شه رمن بووم، به مام له بده م عه شقی نه ودا نه مد توانی شه رم بک م . . . ” (۶۰ ته یموور). به مام له لاپه (۶۱) ده د، “خریک بوو له ترس و شه رم ده بوورام و.” دواتر په ک له شه رمان ببور ته و چېن ده بت به شاعیر له هیکه؟

په ویست ناکات خوښه ری کته ب کی غمگین ئیلیاس دیسان باسی ته یمور بکات، ده بته شته کی دووبارې به خوښه ری په پوول کانی تاریکی (۶۴). مادام له سر و مژوو نووسراو، په ویست ناکات به ی من نه ستا له سای ۲۰۵۰ زاینیدام، له لاپه (۲۰۸) یش، ه روا ده د دیسان “مرق چېن ئالوود ی ئامره کان بوو” سه بار یه چونکه له به شی په ک م له و گه یشتن.

“له استیدا گه لی کورد . . . ” (۸۰) وتار و زیاده یه. ه موو نه مان له قسه نه سکندره دیا، په ویست ناکات له شه و ی وتار دووبارې بکینه و.

“عشق مره فکان وهران دکات . . . ” (۸۳)، زیاده یه، وتار. “من به هاو ی ساسان ئار زوومان له پیاسه بوو . . . ” (۸۴)، نه م جوینه و یه، په شتر ساسان باسی کرد بوو.

نځگر قسای زیاده، وتار، جويندو، دووبار کړندنو، چیرک یلی
نادم و شیتان، دایله لگی درېزو بشکی سفېری چیچان لابلین،
ماندک پوخت دې و تامی خستر دې.